

sig fra at stemme. Den Betænkelighed, som det nævnte ærede Medlem udtrykte, stod imidlertid ikke i noget Forhold til det, som det ærede Medlem (Poul Rasmussen) gjorde Indvending imod, nemlig Sondringen mellem smaa og store Lejligheder, thi dette sluttede det ærede konservative Medlem fra København i Folketinget sig ubetinget til. Hvad han kritiserede nede i Folketinget, var, at Sondringen var truffet paa et Punkt, hvor han ikke syntes, den skulde være, idet han vilde længere ned. Han vilde have det, han kaldte Formynderskab, for 1- og 2-Værelsens Lejligheder, men vilde ikke have de 3-Værelsens Lejligheder med; Sondringen som saadan mente han derimod kunde være rigtig som Overenskomstgrundlag. Dette, at man behandlede den ene Sort Lejligheder paa den ene Maade, den anden Sort paa den anden Maade, tiltraadte han fuldtud, og det var jo Grundlaget for, at Overenskomsten overhovedet kom i Stand.

Det ærede Medlem sagde, at han troede, at mine Udtalelser her havde en agitatorisk Hensigt. Ja, det er rigtigt. Jeg har den Hensigt at agitere for Lovforslagets Vedtagelse og hurtige Fremme i dette høje Ting, og hvis det ærede Medlem har følt nogen Bitterhed i mine Udtalelser, beder jeg ham om at tage denne Bitterhed som en Opstrammer til hans Gerning i Udvalget.

Jørgen Berthelsen: Jeg tror ikke, det gavner selve Sagen at fortsætte Diskussionen i den Skure, den er kommet i, og jeg skal i hvert Fald ikke give noget Bidrag dertil. Jeg vil dog gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister, at naar Folketinget har haft Sagen til Behandling siden den 11. April og behandlet den i Udvalg, og den saa kommer her op til os, maa vi ogsaa have Lov til at se nærmere paa den. — Jeg tror heller ikke, den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at der ikke blev gjort Indvendinger mod Lovforslaget om Henstand med Prioritetsopsigelser. Som der er blevet gjort opmærksom paa, blev dette Lovforslag behandlet i Udvalg, og der blev virkelig baade indenfor Partierne og her i Salen rejst Betænkeligheder med Hensyn til dets Gennemførelse. Jeg synes derfor egentlig ikke, at den højtærede Minister har Ret til at være ked af — lad mig nu bruge det Udtryk —, at Lovforslaget foreslaas henvist til et Udvalg, naar der fra samtlige Partiers Side, kan jeg godt sige, stilles en

velvillig og hurtig Behandling i Udsigt. Jeg synes, at Landstinget ogsaa maa have Ret til at se paa Lovforslaget, og jeg vil meget anbefale, at vi slutter Diskussionen med at henvise Sagen til Udvalg, som det jo bliver foreslaaet fra det konservative Partis Side, og saa ser at bidrage hver især efter bedste Evne til at faa det bedst mulige Resultat ud af det.

Maa jeg til Slut sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), der talte om mine Udtalelser med Hensyn til Statens Forpligtelser overfor Grundarealer, at jeg har talt om Statens *eller Kommunens*.

Jeg maa for Resten, inden jeg slutter, sige, at efter den Diskussion, her er ført, faar man i Grunden — det er i alt Fald min Opfattelse — Indtrykket af, at nogen egentlig Trang til denne Lov er der kun i København og Frederiksberg, og hvis Lovforslaget blot havde omfattet de to Byer, havde vi maaske kunnet faa det meget hurtigere gennemført.

Formanden: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Rasmussen: Jeg vil kun paa ny henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, hvad der staar i Betænkningen, og hvad den højtærede Minister ogsaa selv sagde, at blandt mine Partifællers Indvendinger mod Lovforslaget var ogsaa den, som var den væsentligste for mig, at Byggeriet standses ved den Bestemmelse, der staar i det. Maa jeg i Tilslutning til, hvad det ærede sidste Medlem (Jørgen Berthelsen) sagde, udtale overfor den højtærede Minister, at naar et Lovforslag har været en Maaned til Behandling i Folketinget og kommer herop og bliver behandlet med ekstraordinær Frist og der falder Udtalelser her i dette Ting, som bevirker, at det aldeles ikke er nødvendigt for at opnaa det tilsigtede Gode, at Lovforslaget gennemføres uden at være ordentlig gennemarbejdet, saa forekommer det mig dog mærkværdigt, ganske urimeligt ikke at foretage en saadan Bearbejdelse. Det glæder mig, at den højtærede Minister ikke har agitatoriske Hensigter i denne Sag udover at vinde dette Tings Velvillie. Jeg vil ikke give den højtærede Minister Raad, men jeg vil kun sige, at hvis den højtærede Minister befittede sig paa, at det ikke saa ofte fik et andet Udseende, vilde det være ganske overordentligt heldigt.